

“GEEN VOLK” – “EEN ONVERSTANDIG VOLK”

www.gbcrm.com

Studie: Israël had het moeten weten: Zie: Rom. 10:14-21:

“14 Hoe zullen zij dan Hem aanroepen, in Welken zij niet geloofd hebben? En hoe zullen zij in Hem geloven, van Welken zij niet gehoord hebben? En hoe zullen zij horen, zonder die hun predikt?

15 En hoe zullen zij prediken, indien zij niet gezonden worden? Gelijk geschreven is: Hoe liefelijk zijn de voeten dergenen, die vrede verkondigen, dergenen, die het goede verkondigen!

16 Doch zij zijn niet allen het Evangelie gehoorzaam geweest; want Jesaja zegt: Heere, wie heeft onze prediking geloofd?

17 Zo is dan het geloof uit het gehoor, en het gehoor door het Woord Gods,

18 Maar ik zeg: Hebben zij het niet gehoord? Ja toch, hun geluid is over de gehele aarde uitgegaan, en hun woorden tot de einden der wereld.

19 Maar ik zeg: Heeft Israël het niet verstaan? Mozes zegt eerst: Ik zal ulieden tot jaloersheid verwekken door degenen, die geen volk zijn; door een onverstandig volk zal ik u tot toorn verwekken.

20 En Jesaja verstout zich, en zegt: Ik ben gevonden van degenen, die Mij niet zochten; Ik ben openbaar geworden dengenegen, die naar Mij niet vraagden.

21 Maar tegen Israël zegt Hij: Den gehelen dag heb Ik Mijn handen uitgestrekt tot een ongehoorzaam en tegensprekend volk.

We hebben gekeken naar de laatste helft van Romeinen 10 waar Paulus aan ongelovige Joden uitlegt dat Israël geen excuus had. God deed alles wat Hij kon doen. Hij stuurde boodschappers (apostelen) om te prediken zodat ze konden horen en geloven en de Heer Jezus Christus konden aanroepen, maar ze wilden het niet aannemen.

Een tekst uit de brief aan de Romeinen

*“Rom. 10:19: Maar ik zeg: Heeft Israël het niet verstaan? Mozes zegt eerst: Ik zal ulieden tot jaloersheid verwekken door degenen, die **geen volk** zijn; door **een onverstandig volk** zal ik u tot toorn verwekken.*

Wie zijn dat: “geen volk” en “een onverstandig volk”.

Wie zijn het “onverstandig volk” genoemd in Romeinen 10:19. Dit is wat het vers zegt:

Maar ik zeg: Wist Israël het niet? Eerst zei Mozes:

*“.....Mozes zegt eerst Ik zal ulieden tot jaloersheid verwekken door degenen, **die geen volk zijn; door een onverstandig volk.***

Aangezien het grootste deel van het historische Christendom het duidelijke apostelschap van Paulus heeft verworpen, denken ze dat dit vers verwijst naar God die “redding/behoudenis” overdraagt van Israël en naar de Heidenen. Dit is wat hun door mensen gemaakte religieuze en mensgerichte theologische systemen vereisen, dus dit is de interpretatie die ze aan het vers opdringen.

Maar om dit te doen, moeten ze het woord van God veranderen. Het Woord van God zegt NIET: Ik zal u tot jaloezie verwekken door de onverstandige volkeren (meervoud). Het Woord van God zegt: *“.....Ik zal ulieden tot jaloersheid verwekken.....door een onverstandig volk (enkelvoud)”*. Om dit vers te laten zeggen wat ze willen dat het zegt, moeten ze Gods woord VOLK wegdoen en het vervangen door hun eigen woord VOLKEREN (meervoud). Omdat deze interpretatie vereist dat Gods Woord wordt veranderd, moet het zonder meer worden verworpen.

Dus, wie zijn het: *"geen volk"* en wie zijn het: *"onverstandig volk"*? Eerst hebben we wat achtergrondinformatie nodig. In Romeinen 10:14-21 verwijst Paulus terug naar Jesaja 52:7 om te laten zien dat God niet nalatig is geweest in het sturen van boodschappers naar het volk Israël. In de dagen van Jezus zijn aardse bediening en in de bediening van de 12, en de Heilige Geest in het begin van het boek Handelingen, vervulde Hij niet alleen Jesaja 52:7 door Israël één boodschapper te sturen, Hij heeft het meer dan VERVULD door Israël een veelvoud aan boodschappers te sturen! Het punt is dat het probleem niet bij God en Zijn trouw lag! Het probleem lag bij Israël en haar ongeloof!

Zie de genoemde tekst in Jesaja:

“Jesaja 52:7: Hoe liefelijk zijn op de bergen de voeten desgenen, die het goede boodschapt, die den vrede doet horen; desgenen, die goede boodschap brengt van het goede, die heil doet horen; desgenen, die tot Sion zegt: Uw God is Koning.

Mozes legde lang geleden uit, bij de 2e keer bij het geven van de Wet in Deut. 32:21 dat, wanneer Israël tot ongeloof zou vervallen, één van de dingen die God zou doen is haar tot jaloersheid verwekken (met de bedoeling dat ze tot Hem zouden terugkeren) door te werken via een "volk" dat de leiders van Israël zagen als een *"geen volk"* en als een *"onverstandig volk"*. Mozes keek vooruit naar de dag waarop het grootste deel van Israël tegen God in opstand zou komen. Ze dachten dat ze wijs en machtig waren, terwijl ze in feite geen inzicht hadden en geen begrip hadden (Deut. 32:28). Daarom zou God de rollen omdraaien. In plaats van door het grotere ongelovige volk te werken, zou Hij in plaats daarvan door een klein overblijfsel van gelovige "mensen" in Israël werken, van wie de ongelovige leiders geen notitie namen. Dan zou God deze onbeduidende (in de ogen van ongelovig Israël) groep gelovige Israëlieten nemen en hen tot Zijn eigen volk maken, een volk die door de ongelovige leiders als dwaas werd beschouwd. De hoop was dat dit het grootste deel van de ongelovig Israël tot jaloezie zou verwekken en hen ertoe zou brengen naar de Heer terug te keren.

Zie de genoemde teksten:

“Deut. 32:21: Zij hebben Mij tot ijver verwekt door hetgeen geen God is; zij hebben Mij tot toorn verwekt door hun ijdelheden; Ik dan zal hen tot ijver verwekken door diegenen, die geen volk zijn; door een dwaas volk (onverstandig volk) zal Ik hen tot toorn verwekken.

“Deut. 32:28: Want zij zijn een volk, dat door raadslagen verloren gaat, en er is geen verstand in hen.

Dus, wie zijn deze "mensen" die dit "volk" vormen? Om deze vraag te beantwoorden, moeten we bedenken dat in Rom. 9:6 Paulus uitlegde wie het ware Israël, Israël in Gods ogen, werkelijk was omdat: *“.....want die zijn niet allen Israël, die uit Israël zijn”*. Onwetend van God en Zijn dingen dacht ongelovig Israël dat er maar één vereiste was om lid te zijn van Gods Israël. Iemand moet een natuurlijke afstammeling zijn van Abraham via de lijn van Izak en Jakob. Maar hierin dwaalden ze omdat God eigenlijk twee vereisten stelde om lid te zijn van Israël, Zijn *"ware"* Israël:

1. Je moest een natuurlijke afstammeling zijn van Abraham via de lijn van Izak en Jakob, maar:
2. Je moest ook een geestelijke afstammeling van Abraham zijn door in zijn voetsporen van geloof te treden (Gen. 15:6).

Wat dit betekent is dat het volk dat God accepteert als het "ware" Israël niet degene is die bestaat uit degenen die alleen de fysieke afstammelingen van Abraham zijn, maar uit degenen die zijn fysieke afstammelingen zijn EN ook zijn geestelijke afstammelingen zijn. Dit sluit natuurlijk de Heidenen en de Heidense volken uit.

We zijn dus weer terug bij onze oorspronkelijke vraag. Wie is dit "volk" en het "volk" waaruit zij komen? We hoeven niet te raden. God identificeert ze voor ons in Lukas 12:32, en Matth. 21:43.

"Lukas 12:32: Vreest niet, gij klein kuddeken (dat is de groep gelovigen die het gelovige overblijfsel van Israël vormen), want het is uws Vaders welbehagen, ulieden het Koninkrijk te geven.

"Matth. 21:43: Daarom zeg Ik ulieden, dat het Koninkrijk Gods van u zal weggenomen worden (van het ongelovige volk Israël), en een volk gegeven, dat zijn vruchten voortbrengt (het gelovige Israël bestaande uit de mensen in het gelovige overblijfsel).

God gaat Zijn volk verzamelen, de kleine kudde, de leden van het gelovige overblijfsel van Israël, en van hen Zijn eigen gelovig volk van Israël, het ware Israël, scheppen. Dit zal gebeuren na de Bedeling van Genade wanneer God Zijn Profetische Programma met Israël opnieuw start bij de 2e komst van Christus, wanneer het afvallige volk Israël - ongelovig Israël, afvallig Israël, vervloekt Israël - zal worden vernietigd en gelovend Israël - het ware Israël, gezegend Israël - gered zal worden van haar vijanden en het Koninkrijk worden binnengeleid waar ze voor altijd in haar Land van Belofte zal worden geplant. Daar zal zij het hoofd van de volken zijn in plaats van de staart (Deut. 28:13), de bron van Gods zegeningen voor alle Heidense naties op aarde.

"Deut. 28:13: En de Heere zal u tot een hoofd maken, en niet tot een staart.....".